

ἀποχωροῦσιν ἡσύχως ἀμυνόμενοι, προσπαθοῦσι δὲ δι' ἄλλου τρόπου νὰ ἐπιτύχωσι τοῦ σκοποῦ των. Φροντίζουσι νὰ καταλάβωσι τὰς περίξ ἐπικαίρους θέσεις, νὰ περικυκλώσωσι τοὺς Τούρκους, νὰ τοὺς στενοχωρήσωσι καὶ τοὺς ἐξαναγκάσωσι τότε ἢ νὰ παραδοθῶσιν, ἢ μόνοι των νὰ ζητήσωσι διέξοδον, ὅπως φύγωσι. Καὶ δύναται τις ἐν τοιαύταις περιστάσεσι νὰ παρατηρήσῃ καὶ νὰ θαυμάσῃ τὴν δύναμιν τοῦ ἐθνουσιασμοῦ καὶ τῆς ἀποφασιστικότητος. Ἐν τῇ μάχῃ τῶν Βρυσηῶν, τῇ πρώτῃ συγκροτηθεῖσῃ κατὰ τὸ 1866, ὀλίγοι ἑκατοντάδες ἐπαναστατῶν ἀτελέστατα ἐξωπλισμένων περικυκλώσαντες 4,000 αἰγυπτίους στρατιώτας, οἵτινες ἐξεστράτευσαν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Ἀποκορώνου καὶ ἀποκρούσαντες τοὺς εἰς βοήθειαν των ἐκ Χανίων ἐξεληθόντας Τούρκους, τοσοῦτον τοὺς ἐστενοχώρησαν ὥστε τοὺς ἐξανάγκασαν νὰ παραδοθῶσιν. Ἀλλὰ τί νὰ τοὺς κάμουν; νὰ τοὺς κρατήσουν; ἤθελαν ἐξῆρα, οἱ δὲ ἐπαναστάται μόνον ἠδύναντο νὰ τρέψωσιν ἑαυτοὺς· νὰ τοὺς σφάξουν; ἦτο σκληρόν, οἱ δὲ Κρήτες δὲν ἔχουσι παντάπασιν αἰμοχαρῆ ἔνστικτα. Τοὺς ἀφῆκαν λοιπὸν ἐλευθέρους, ἀφοῦ τοὺς ἀπῆλλαξαν ἀπὸ τοῦ βάρους τῶν ὅπλων των καὶ ἀπὸ τὰς ἐνοχλήσει τῶν ἀποσκευῶν καὶ τοὺς ἀπέστειλαν ὀπίσω εἰς Χανία, ὡς μίαν πολυάριθμον ἀγγέλην ζῶων. Ἐν τούτοις ὑπάρχουσιν ἄλλαι περιστάσεις, καθ' ἃς οἱ ἐπαναστάται, καίπερ πλειότεροι σχετικῶς καὶ κάλλιον συντεταγμένοι καὶ ὀπλισμένοι, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀντιστῶσιν εἰς τὰς ἐφόδους τῶν Τούρκων, διότι ἔλειπε πλέον ὁ ἅγιος ἐθνουσιασμός, ὁ ἐμπνέων τὴν πεποίθησιν. Ἡ ἔρευνα τῶν αἰτίων τοῦ φαινομένου τούτου θὰ μᾶς ἔφερε πολὺ μακρὰν.

(Ἐπεταί συνέχεια).

Κύδων.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Μπιφτεκολέσχη. Τὸ πιστεύετε; Βέβαια ὄχι· ἀφοῦ εἴσθε Ἕλληνες, ἄνθρωποι δηλαδὴ τῆς ιδέας, τῶν λέξεων, τῶν γραμματοσυλλόγων, τῶν πατσαβουροκεφτεδῶν, τοῦ βραστόπανου, τῆς ξιγγόσουπας, τῶν πλατωνικῶν ἐρώτων, τῆς λαχανοφικίας καὶ τῶν ἀναστεναγμῶν. Πιστεύσατέ το ὅμως, διότι ἡ Μπιφτεκολέσχη δὲν συνέστη οὐδ' ἐν Ἀθῆναις, οὐδ' ἐν Πάτραις, οὔτε ὑπὸ τοῦ κ. Κρισμάτη, οὔτε ὑπὸ τοῦ κ. Ρηγύπουλου, ἀλλ' ἐν Λονδίῳ, ὑπὸ Ἀγγλων, καὶ πρόεδρον ἔχει τὸν λόρδον Χάουερμπρουκ. Ἡ ἐφημερίς, ἐξ ἧς ἐρανίζομεθα τὰ καθέκαστα, δὲν ἐκπλήσσειται διότι συνέστη τοιαύτη Λέσχη, ἀλλὰ διότι συνέστη μόνον τώρα, κατὰ πρώτην φοράν· διότι ἄγγλος θὰ πῆ μπιφτέκι· μπιφτέκι θὰ πῆ ἄγγλος· τὸ δὲ ὀξύμωρον αὐτὸ θὰ πῆ ὅτι ἡ ἀγγλοσαξωνικὴ φιλή εἶνε ἡ τελειότερα κυρίως διότι αὐτὴ βαίνει ἐπὶ τὰ ἔχνη τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς φιλῆς, καλλιεργούσα σῶμα καὶ πνεῦμα, καὶ ὄχι ὡς ἡ ἐνδοξος νεωτέρα ἐλληνικὴ, ρυπαίνουσα μὲν τὸ σῶμα, μωραίνουσα δὲ τὸ πνεῦμα, φθείρουσα δὲ τὴν ψυχὴν.

Τί εἶνε λοιπὸν Μπιφτεκολέσχη; Ὁ ἐναρκτήριος λόγος ἦν ὁ πρόεδρος αὐτῆς ἐξεφώνησε κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς Λέσχης, τὰ λέγει ὅλα.

«Ἐπάρχουσιν, εἶπεν ὁ ἐξοχος λόρδος, μπιφτέκια καὶ μπιφτέκια, ὀλίγοι ὅμως εἰσιν, οἱ δυνάμενοι νὰ κάμωσι καλὴν ἐκλογὴν. Τί νοιώθει ἀπὸ μπιφτέκι ὁ δυστυχῆς ἐκεῖνος, ὅστις ἀφίεται εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ ξενοδόχου; Τί νοιώθει ἀπὸ μπιφτέκι ἡ δυστυχῆς οἰκοδέσποινα; Τίποτε, ἀπολύτως τίποτε! Καὶ ὅμως δὲν ὑπάρχει τράπεζα, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ λείπῃ τὸ μπιφτέκι. Γεννώμεθα ἐνώπιον τοῦ μπι-

φτεκίου, ὅπερ καταβιβρώσκει ὁ πατὴρ ἡμῶν, καὶ τελευτῶμεν μὲ τὴν οὐσίαν ἐνὸς μπιφτεκίου. Ἀπὸ τοῦ λάκκου ἕως τοῦ τάφου εἴμεθα συνδεδεμένοι μετὰ τοῦ μπιφτεκίου. Καὶ ἐν τούτοις οὐδεὶς γνωρίζει τί πρᾶγμα εἶνε τὸ μπιφτέκι, οὐδεὶς γνωρίζει ὡς ἄριστα νὰ τὸ παρασκευάσῃ.

»Τὸ μπιφτέκι πρέπει νὰ εἶνε τρυφερόν καὶ παχὺ, νὰ καταβραχῇ μὲ ὀλίγας σταγόνας χρυσοῦρου πάχους καὶ ἀπὸ τῆς πεपुरακτωμένης πυρεστίας νὰ τεθῆ ἀμέσως ἐντὸς θερμοῦ πινακίου, μὲ ὀλίγον πρόσφατον βούτυρον ἐπάνω καὶ μικρὰν προσθήκην λεπτοκομμένου κρομμύου.

»Αὐτὸ εἶνε τὸ ἀντάξιον τοῦ μεγάλου ἔθνους τῶν υἱῶν τῆς Ἀλβιδῶνος μπιφτέκι, καὶ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ συνιστῶμεν ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς ἰδικῆς μας καὶ τῶν μελλουσῶν γενεῶν τὴν Λέσχην ταύτην».

Ζωηραὶ ἐπιδοκιμασαὶ ἠκολούθησαν τὴν αὐτοσχέδιον προσφώνησιν καὶ ἀμέσως προέβησαν εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν. Ἐν αὐτῇ δὲν ἐζήτησε τὸν λόγον ὁ κ. Ἀρσένης, ἀλλ' ἤρχισεν ἡ παρασκευὴ τοῦ ἰδεώδους μπιφτεκίου ὑπ' αὐτῶν τῶν μελῶν τῆς Λέσχης καὶ. . . ἡ καταβρόχθησις αὐτοῦ.

Ἡ εἰκὼν τῆς Λέσχης ἦν ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν εἶναι γαργαλιστικωτάτη. Ὁ ἴδιος σεβάσμιος πρόεδρος, Λόρδος πολιοῦρυξ, καθήμενος ἐπὶ χαμηλοῦ σκαμνίου, ἐνώπιον φούρνου θερμαινομένου ἐκ καυσοξύλων, ψήνει τὰ πρῶτα μπιφτέκια. Τὰ μέλη ἔχουσι τὰ χειρόμικτρα ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ περιμένουν ἐν καταφανεῖ φυσιογνωμίᾳ λειχουδιᾶς.

Ἡ αἴθουσα, ἐν ἧ εἶνε συνηγμένη ἡ ὑψηλὴ ἀριστοκρατία τοῦ Λονδίνου δὲν εἶνε τὸ σπῆτι τοῦ Μελαῖ, ἀλλὰ ὑπόγειος ταβέρνα, κρᾶμα μαγεριοῦ καὶ καπηλείου, ἀπαράλλακτα ὡς αἱ ἀθηναϊκαὶ, μείον τῆς ρυπαρότητος καὶ τῆς ἀκαλλαισθησίας καὶ τῆς βρωμοποιότητος φαγητῶν καὶ ποτῶν.

Ἀφοῦ συγχαρῶμεν τοὺς Ἀγγλους Μπιφτεκολέσχίτας, ἃς ὑπομνήσωμεν ἐνταῦθα, διότι ὅθει ἡμᾶς πρὸς τοῦτο ἡ θέα τῆς εἰκόνας, ὅτι καθ' ὅλον τὸν βίον ἡμῶν, ἀποδώσαντα τὰ ἐννέα δέκατα τῆς σπουδαιότητος αὐτοῦ εἰς τὴν ὠραίαν τέχνην τοῦ τρώγειν, καταγῆσασαν παρ' ἡμῖν χαμαλῆκι, ἐφάγομεν—χωρὶς νὰ φαγωθῶμεν—ἐπὶ ὅκτω περιποῦ μῆνας τὰ εὐχμώτερα τεμαχία ὀπτοῦ βοδῆς, δροσιζόμενα ὑπὸ τοῦ ἀγνοτέρου ρητινίου, ποικιλόμενα ὑπὸ τῶν φρεσκιωτέρων ψαριῶν, διακοσμούμενα ὑπὸ τῆς μαγικωτέρας κρέμας, διανθιζόμενα ὑπὸ τῆς ἐπουρανιωτέρας ψαρόσουπας μὲ ἑκατὸν μέσα αὐγά, ὄχι εἰς τὸ «Ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βεττανίας» ἢ τῆς «Ἀγγλίας», ἀλλ' εἰς τὴν πλακιώτικη Ταβέρνα τοῦ κ. Στυλιανοῦ Μούρμουρα. Εἶχομεν δὲ συνδαιτημόνα καὶ τὸν ὀλύμπιον Κ. Ἰεροκλῆ. Προσθέτομεν ὡς προφυλακτικὸν ὅτι ὅλα αὐτὰ ἐγίνοντο διὰ τοὺς δύο μας μόνους.

Ρακοσυλλέκτης.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Κοπευγγάη, 3 Ὀκτωβρίου. Αἱ ΑΑ. ΜΜ. ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων θ' ἀναχωρήσωσι τῇ πέμπτῃ ἢ τῇ παρασκευῇ εἰς Λυδάνην, διερχόμενος διὰ Δραναβράν. Ἐκεῖθεν αἱ ΑΑ.ΜΜ. μεταθήσονται καθ' εὐθείαν εἰς Βιέννην.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πρὸς ἐνοικίασιν μικρὰ οἰκία ἢ ὀροφος οἰκίας ἐπὶ τῆς ἐδοῦ Σταδίου εἰ δυνατόν ἢ κατὰ τὴν συνοικίαν Κολοράκι, μὲ τρία δωμάτια, μετὰ ἢ ἄνευ ἐπίπλων. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς Αἰγύπτου (6, δ)